

قانون نحوه انتصاب اشخاص در مشاغل حساس + اصلاحات

نوع سند: قوانین

قانون نحوه انتصاب اشخاص در مشاغل حساس + اصلاحات

قانون نحوه انتصاب اشخاص در مشاغل حساس در 5 ماده و 11 تبصره، به تصویب رسیده است.

قانون نحوه انتصاب اشخاص در مشاغل حساس، قانونی است که در سال 1401، توسط مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

این قانون در 5 ماده و 11 تبصره، به توضیح عناوین و مصادیق مشاغل حساس و شرایط لازم برای انتصاب و موارد ممنوعیت انتصاب افراد در این مشاغل می‌پردازد.

قانون نحوه انتصاب اشخاص در مشاغل حساس با اصلاحات و الحاقات بعدی

ماده 1

ماده 1 - کلیه دستگاه‌های اجرائی موضوع ماده (5) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب 8/ 7/ 1386 و نهادهای و سازمان‌های وابسته به قوای سه گانه کشور مکلفند ضمن احراز تابعیت جمهوری اسلامی ایران و شرایط خدمت نظام وظیفه عمومی (پایان خدمت یا معافیت دائم) در انتصاب افراد به مشاغل حساس موضوع این قانون، وجود یا فقدان شرایط مقرر در ماده (2) این قانون را از مراجع سه گانه شامل وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه و قوه قضائیه استعلام نمایند. چنانچه انتصابی برخلاف استعلام صورت گرفته در مورد بندهای «الف»، «ب»، «ت»، «ث»، «ج»، «ح»، «خ» و «ز» ماده اخیرالذکر صورت پذیرد یا بدون استعلام، انتصاب انجام شود، انتصاب مذکور کان لم یکن بوده و مرتکب یا مرتکبان به محرومیت از حقوق اجتماعی درجه (5) موضوع ماده (19) قانون مجازات اسلامی مصوب 1/ 2/ 1392 محکوم می‌گردند. در خصوص سایر بندهای ماده (2) این قانون، مطابق مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با حراستها و قانون تمرکز اطلاعات، عمل می‌شود.

تبصره 1

تبصره 1 - مراجع مذکور موظفند ظرف یک ماه از دریافت استعلام، نتیجه را اعلام نمایند. چنانچه در مهلت مقرر پاسخ داده نشود، استعلام، مثبت تلقی می‌شود.

تبصره 2

تبصره 2 - سایر دستگاه‌ها موظفند همکاری لازم را با مراجع استعلامی مقرر در این قانون به عمل آورند.

تبصره 3

تبصره 3 - قوه قضائیه درباره بندهای «ت»، «خ» و «ذ» و وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه درباره سایر بندهای موضوع ماده (2) این قانون اعلام نظر می‌کنند. در صورت نظر منفی هر یک از مراجع سه گانه مذکور، این نظر برای مرجع استعلام کننده لازم الاتباع است.

در موارد اختلاف بین وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه، چنانچه فرد مورد استعلام حائز امتیازاتی که برای تصدی سمت موردنظر جایگزین ندارد و یا یافتن جایگزین، متعذر است، بالاترین مقام دستگاه مربوط ظرف پنج روز درخواست خود را با ذکر ملاحظات خاص خود برای «کارگروه (کمیته) تعیین صلاحیت بین دستگاهی» ارسال می‌کند.

دبیرخانه این کارگروه در «شورای هماهنگی اطلاعات»، مستقر و دبیر این شورا، دبیر کارگروه مذکور (بدون حق رای) خواهد بود. کارگروه به این نوع درخواست‌ها با حضور نماینده تام الاختیار وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه و حراست دستگاه مربوط رسیدگی و اتخاذ تصمیم خواهد نمود. تصمیمات متخذه کارگروه، برای دستگاه استعلام کننده الزام آور است.

تبصره 4

تبصره 4 - ضوابط و مقررات این قانون نافذ اختیارات موضوع مصوبات مربوط به صلاحیت‌های قانونی مقرر در قانون گزینش معلمان و کارکنان آموزش و پرورش مصوب 1374/ 6/ 14 و قانون تسری قانون گزینش معلمان و کارکنان آموزش و پرورش به کارکنان سایر وزارتخانه‌ها و سازمان‌ها و مؤسسات و شرکت‌های دولتی مصوب 1375/ 2/ 9 و مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی نمی‌باشد.

تبصره 5

تبصره 5 - استعلام و انتصاب در خصوص نهادهای تحت امر مستقیم مقام معظم رهبری مانند نیروهای مسلح، منصوبان مستقیم مقام معظم رهبری و انتصاب مقاماتی که در قانون اساسی تشریفات خاصی برای آن پیش بینی شده و کارکنان قوه قضائیه (اعم از قضات و کارمندان) که صلاحیت آنها توسط حفاظت اطلاعات مربوط احراز و اعمال می‌گردد، منوط به تصمیم مقام منصوب کننده خواهد بود.

ماده 2

ماده 2 - انتصاب اشخاص ذیل در مشاغل و پست‌های حساس ممنوع است:

الف - کسانی که خود، فرزندان یا همسر ایشان تابعیت مضاعف دارند.

تبصره

تبصره - این بند نافی اعمال ماده (989) قانون مدنی مصوب 1307/ 2/ 18 و اصلاحات بعدی آن و ماده (98) قانون مدیریت خدمات کشوری نمی‌باشد.

ب - کسانی که به اسلام، نظام جمهوری اسلامی، ولایت مطلقه فقیه و قانون اساسی اعتقاد و التزام عملی ندارند.

تبصره

تبصره - اقلیت‌های دینی شناخته شده در قانون اساسی صرفاً از شرط اعتقاد به اسلام معافند و سایر شرایط قانونی تصدی مشاغل حساس را باید دارا باشند.

پ - کسانی که در جهت تحکیم مبانی رژیم سابق نقش موثر داشته‌اند.

ت - کسانی که به مجازات جرایم خیانت در امانت، کلاهبرداری، اختلاس، ارتشاء و تصرف غیرقانونی در اموال عمومی محکوم شده‌اند.

تبصره

تبصره - در تصرف غیرقانونی در اموال عمومی، محکومیت قطعی به مجازات درجه (1) تا (5) مقرر در قانون مجازات اسلامی ملاک عمل است.

ث - وابستگان تشکیلاتی به احزاب، سازمان‌ها و گروه‌های محارب، معاند و غیرقانونی.

ج - مظنونان و مرتکبان جاسوسی به نفع بیگانگان و ارتباط با اتباع بیگانه‌ای که مراکز امنیتی و اطلاعاتی مستنداً آن را نهی کرده‌اند.

چ - آمران و مباشران راه اندازی شبکه‌های ماهواره‌ای و وبگاه (سایت)های اینترنتی ضد اسلام، ضد مذهب رسمی کشور و ضد انقلاب و فعالان علیه نظام و عوامل مرتبط با آنها و نیز فعالان در نشر و انتشار موارد مستهجن در فضای مجازی

ح - استعمال کنندگان و معتادان به مشروبات الکلی، مواد مخدر و روانگردان

خ - محکومان به قاچاق مواد مخدر و روانگردان، سلاح و مهمات جنگی و همچنین کسانی که به جرائم علیه امنیت ملی و خارجی و حدود شرعی محکوم شده‌اند.

د - مشهوران به فساد و متجاهران به فسق

ذ - کسانی که در جریان تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی، متخلف شناخته شده و توسط مراجع قضائی به مجازات تعزیری قطعی درجه (1) تا (5) محکوم شده‌اند.

تبصره

تبصره - چنانچه در تمامی موارد فوق، خلاف آن در مراجع صالح قضایی اثبات یا حکم برائت صادر شود، ممنوعیت مذکور رفع خواهد شد.

ماده 3

ماده 3 - مصادیق مشاغل حساس هر دستگاه بر اساس مؤلفه‌های (ضوابط) زیر و به پیشنهاد بالاترین مقام دستگاه و تایید کار گروهی متشکل از وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه، سازمان اداری و استخدامی کشور و نماینده تام الاختیار دستگاه مربوط، تعیین می‌شود:

الف - دسترسی به اسناد، مدارک و اطلاعات طبقه بندی شده (سندی یا رقومی)

ب - دسترسی مستمر به اماکن و تاسیسات دارای رده حفاظتی بر اساس مصوبات شورای عالی امنیت ملی و شورای امنیت کشور

پ - دسترسی مؤثر و مستمر به شخصیت‌های حفاظت شده بر اساس مصوبات شورای امنیت کشور

ت - ارتباط مستمر با اتباع بیگانه

ث - تاثیرگذاری تصمیمات در حوزه‌های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی

ج - اختیارات کلان مالی

تبصره

تبصره - محل برگزاری جلسات کارگروه موضوع این ماده در وزارت اطلاعات است.

ماده 4

ماده 4 - معاونان و مشاوران رئیس جمهور و قائم مقام آنها، قائم مقام، معاونان و مشاوران وزرا، روسا و مدیران عامل، مدیران کل و همپرازان آنها در وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و شرکت‌های دولتی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و دستگاه‌هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است، از قبیل: شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانک‌ها و بیمه‌های دولتی و مدیران سیاسی اعم از سفرا، استانداران، کارداران، رایزن‌ها، فرمانداران، بخشداران، شهرداران به استثنای نهادهای تحت امر مستقیم مقام معظم رهبری مانند نیروهای مسلح و منصوبان مستقیم مقام معظم رهبری و مشاغلی که برای انتصاب اشخاص در قانون اساسی تشریفات خاصی برای آن پیش بینی شده و کارکنان قوه قضائیه (اعم از قضات و کارمندان) که صلاحیت آنها توسط حفاظت اطلاعات مربوط احراز و اعمال می‌گردد، در زمره مشاغل حساس محسوب شده و مشمول مقررات این قانون می‌باشند.

این قانون نافی اختیارات وزارت اطلاعات در مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در رابطه با حراست‌ها و قانون تمرکز اطلاعات نیست.

تبصره- در مواردی که انتصاب یا انتخاب اشخاص در مشاغل حساس موضوع این قانون به عهده هیات یا شورایی به صورت جمعی باشد، چنانچه پاسخ استعلام، منفی باشد، رای گیری به صورت علنی برگزار می‌شود و صرفاً اعضای دارای رای مثبت در هیئت یا شورا متخلف محسوب شده و به مجازات مذکور در ماده (1) این قانون محکوم می‌گردند.

ماده 5

ماده 5 - وزارت اطلاعات موظف است با همکاری سازمان اداری و استخدامی کشور ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این قانون، آیین نامه اجرایی آن را تهیه کند و به تصویب هیأت وزیران برساند.

قانون فوق مشتمل بر پنج ماده و یازده تبصره که گزارش آن توسط کمیسیون اجتماعی به صحن تقدیم شده بود، پس از تصویب در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ دهم مهرماه یکهزار و چهارصد و یک مجلس، در تاریخ 7/ 20/ 1401 به تایید شورای نگهبان رسید.